

Ayhan Durmuş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayhan Durmuş

Eserleri:

'AdReS...'

şaire adres sorma;
yazdığı aşkı yaşamaz,
yaşadığı aşkı yazmaz,
şiirine adres koymaz şair...

Ayhan Durmuş

'Aşkına Dilenci...'

Öyle de yaşıyor hayat; böyle de...
Kimi para için dileniyor, kimi sevgi...
Biri kabının derdinde, diğeri kalbinin...
Boş geçene ağız dolusu sövüyor biri,
Diğeri aşkına dilenci...

Ayhan Durmuş

'Bahane...'

bahane bunlar bahane...
işim başımdan aşkın; bahane...
ocakta yemekler, kucakta veletler; bahane...
senetler - sepetler hep bahane...
toplaşmalar olmalı, şerefe kalkan kadehler,
kedere inat; şen kahkahalar,
soğuğa inat; sıcak kucaklaşmalar...
sen olmalısın mutlak ve ben; ve o...
arkadaşlık, dostluk kazanmalı...
ve yapışmalı hayatın yakasına,
söke söke almalı, insan olmanın hakkını,
vakit henüz geç olmadan,
o bizim yakamıza yapışmadan....

Ayhan Durmuş

'BeNDen İÇERi...'

Yutmadıklarım, yutkunduklarım,
susmalarım, serhoş olmama engel yorgunluklarım var benim...
Hep bu yüzden çakırkeyfe vurmalarım,
bu yüzden hayatı ağırdan almalarım...

Ayhan Durmuş

'Çözüm Süreci.."

Birleştiren 'İP' se...
Biri 'İP'i kesse..?
Kesen 'KİM'se..?
'İP'neyse...?

Ayhan Durmuş

'GıYaBıNdA...'

İyisi mi sen yine tahtalara vur,
İstiyorsan eğer, bir de küfür savur...
Kaldır anasonlu kadehini;
ŞEREFİNE İSTANBUL..!

Ayhan Durmuş

'GÖZLeR...'

Ne ojeli tırnaklar, ne bal dudaklar,
Ne de ağdalı sözler...
İlla kî gözler, illa ki gözler...

Ayhan Durmuş

'HaSaNkEyFli oCuK...'

sen ne zaman bydn ocuk?
bu adam bakışı ne zaman yerleşti yüzüne?
ocuk masumiyeti ile girip de yüreğime,
yerlebir ettin tüm n yargılarımı...
Hasankeyf li, adam bakışlı ocuk...
bir ayağında terlik,
diğer i çıplak ocuk..

Ayhan Durmuş

'Kadehime Dolma...'

Şiirimden geçme,
adını anmam...

Kadehime dolma,
seni içmem...

Objektifime bakma,
seni çekmem...

Bir kez öldüm,
Bi'daha ölmem ben...

Ayhan Durmuş

'NeRdeN BiLeCeKsiN'

Bu Şehrin sokağında,
'Günahı koynunda' gezmediysen...
Gün'ü gelin olmuş gece'nin
yanağından yaşı silmediysen....
Madam'ın merdivenleri'nde,
Őarabı ŐiŐeden içmediysen..
Dokuz Feleğin çemberinden,
İp atlayıp geçmediysen...

Yorgunlukların,
Çakırkeyfe vurmaların,
Hayatı ağırđan almaların
Nedenini, nerden bileceksin?

Ayhan Durmuş

'Önce Düşünü Kuracaksın...! '

Uzayıp giden gecelerde kurulur gündüzlerin düşleri...
Kurabildiğin kadar kur, düşle, çoğalt gündüzleri...

Yok aslında eskiyen, bırakıp yerini yeniye, giden...

Her yılbaşı aynı terane...

Düşlediğin kadar aydınlık, aydınlandığı kadar gündüz, yorgunlukların kadar gece,
hayallerin kadar mevsim, umutların kadar yenidir, geldiği söylenen o yıl...

Tacirliğini yapmadığın sürece, düş kurmaktan asla vazgeçme...!

Düşünü kurmadığın hiç bir şeyin olmasını bekleme...

Sen düşünüyü kur; sonra unut...

O düşünüyü kurup unuttuğun her neyse, her kimse, bil ki seni bulur...!

Ama seni bulduğunda, önüne çıktığında hatırla; kurup da unuttuğun o düşü...

Düş kur, düşünce biriktir...

Düşle..!

Umutsuzluğa,
düşme..!

Mutlu Yıllar..!

Ayhan Durmuş

'RüYa'

Tam da o an'a döndük yine,
Deli gibi seviştik,
Son kavgamızı ettik yine...
Arkamızı dönüp gittik,
Kusana kadar içtik...
Rüyanın içine ettik yine..!

Ayhan Durmuş

'Rüzgarı olmayan uçurtma'

İndik ha indik, bitiremedik,
son basamağa gelemedik...
Uzadıkça uzadı geceler,
karanlığı yenemedik...

Güneşimizi çaldı birileri,
başlarında siyah kar maskeleri,
gafil avladılar bizi,
yüzlerini göremedik...

Dalga dalga, omuz omuz,
kalabalık olan bizdik...
Tenhalarda tek tek,
pusulara yenildik...

Düş bahçeleri yarattık,
Kaf dağında gezindik...
Türküleri yok sayıp,
pop kültüre ezildik...

Israrla çaldık zilleri...
Görmediler,
Duymadılar,
Sustular...
AKILLANMADIK!

Ayhan Durmuş

'Selam Olsun'

Önce insan diyene,
el etek öpmeyene,
itildiği yöne gitmeyene,
çekildiğinde düşmeyene...
Tipi olmuş yağarken kar,
yakasını kaldırıp yürüyene...
SELAM OLSUN..!

Ayhan Durmuş

'Sen BİAT eDe duR...'

Sen BİAT ede dur...

Şehir çekiliyor ayağının altından, öteleniyorsun; uyuyorsun...

Sen sadece meydanları dolduran, önceden yazılmış sloganları seslendiren, otobüslerle meydan meydan dolaştırılan, ihtiyaç halinde başvuru kalabalıktan birisin...

Senin ormanın, senin parkların, senin yaşam alanların, bir bir peşkeş çekilirken birilerine,
sen neyi alkışladığını bile bilmiyorsun...

Sıra dönüp dolaşıp senin mahallene, senin sokağına, senin evine geldiğinde, dönüşüm projesi kandırmacasıyla evinin karşılığında eline tutuşturulan bir avuç para ile şehrin dışında bir eve yerleştiğinde bile anlamayacaksın ötelendiğini...

Şehrin merkezi, şehrin en güzel yerleri, birbiri ardına yükselen plazalarla, lüks sitelerle dolup taşarken,
sen yükselen duvarların ardında kalacağını, yaşadığın şehre yabancı olacağını bile göremiyorsun...

Ayhan Durmuş

'Sen Gibi... '

gözlerin 'sen' gibi baktığında,
ben 'sen' kadar güzel fotoğrafını çektim...
Cemal Süreya' ya öykünüp,
seni dudaktan öptüm...

Ayhan Durmuş

'ŞaŞkıN'

Rüyalarımda gördüm ben seni,
Kulaklarım duymadan daha ismini,
İki gözüm kapalı çizdim,
Karakalem resmini...

Dualarım çıkardı seni karşıma,
Nasıl şükretmem ben tanrıma...
Gönlüm kalamaz artık bir başına,
Aşkınla döndüm şaşkına!

Ayhan Durmuş

'Üfleyen Adam..."

Önce adını ÜFLELER kulağına...
Sonra HAYAT ÖĞRETİR üflemeyi sana...
Beğenirsin ÜFLERSİN...
Şaşırırsın ÜFLERSİN...
Şikilirsin ÜFLERSİN...
Üzülürsün ÜFLERSİN...
Derken o gün gelir,
Sütten yanar ağzın,
Yoğurdunu ÜFLERSİN...
Günler ayları kovalar, aylar yılları...
Yorulmaya başlarsın, ÜFLERSİN...
Bilirsin, ÜFLEYİNCE GEÇMEZ...
Elden bir şey gelmez...
TÜTÜN'ün dumanına sığınırın,
ÜFLERSİN..!

Ayhan Durmuş

'Yalanın Rengi Olsa...'

Bir kez yalan söylemeye gör; Yatsıdan sonra bir mumu zor yakarsın...
Yalanın rengi olsa, gökkuşağını boynuna dolarsın...

Orada bir köy var ya uzakta... Gitmesek de, görmesek de, bizim olan...
İşte o köy 'Onuncu' köydür. Orada yalancılara yer yoktur...
Sen o köye başını zor sokarsın..!

Kalan dokuz köyde akıl akıl, elini kolunu sallarsın...

Bi'de bilmiyor muş gibi, "Doğru söyleyenin kovulduğu dokuz köyde, hep yalancılar mı yaşar?" diye sorarsın...

Ayhan Durmuş

'Yaz yazabildiğince; gönül zenginliğin tükenir değil...'

Oku..!
Ama bildiğini değil...

Dinle..!
Dinlemeden anlamak mümkün değil...

Bak..!
Ama görmek için bak...
Bakmakla görmek aynı değil...

Söyle..!
Dilin döndüğünce...
Ama sadece gerçeği, yalanı değil...

Sev..!
Sevebildiğince...
Ama her sevginin adı AŞK değil...

Ayhan Durmuş

'Yoksun...'

sigaramın dumanında aradım seni; yoksun...
uçuşan notaların melodisinde aradım; yoksun...
gaz pedalını yokladım... olmadı; yoksun...
anason kokulu saatlere çeyrek var...
eh be keyfim, neredesin?

Ayhan Durmuş

Adam Sen De...

Sen!

Taze kekik kokulu gecenin meltemi...

Sen!

Egeyi tablo yapan grubun büyüü...

Sen!

Anasonlu kadehimin buğusu...

Sen!

Karakalem resmini gözü kapalı çizdiğim...

Sen!

'Adam sende...' dediğim...

Bu adam gerçekten sende...

Bebeğim...

Ayhan Durmuş

***Adamlık Zor Zenaat... ***

Kırmayacaksın!
Kalbini...
Ortaya dökmeyeceksin
İçini...
Yerinde ağır olacaksın,
Taş olacaksın...
Göz de yaş olmayacaksın!
Dilin söz dinleyecek,
Kulağın ağır işitecek...
Elin, kolun bağlanacak,
Yâr yoluna sen her zaman,
Sen olacaksın!
Adam olacaksın arkadaş!

Ayhan Durmuş

Akıtmakta Gözyaşlarını İnce İnce Gökyüzü...

‎ 'Haziran' da ölmek zor' demiş usta...
sırf bu yüzden Eylül' e büründü ya zaman...
Ve akıtmakta gözyaşlarını ince ince, gökyüzü...
'Ölmek' değil 'kaybetmek',
'gitmek' değil 'veda' etmek...
kalanlara 'ZOR' olan...
Işıkla... Sevgili Sırma...

Ayhan Durmuş

Akşamdan Sahaba...

Daha söyleyecek çok şey vardı,
ama, akşamın ömrü geceye kadardı...
Oysa gece çakırkeyf başlardı...
Yarım kalanları umursamazdı...
Herşeyi güne ısmarlardı...

Ayhan Durmuş

At, Avrat, Silah...

Ata tecavüz edildi,
Avrat dayağı yedi,
Silahı taşıyan bel de,
Kullanan el de,
Yanlış artık...
Sorun?
O' nda,
Ben' de,
Sen' de...
Çözüm?
'BİZ' de!
Ayhan Durmuş

Ben Sana Ne Diyeyim...

iSTANBUL, ben sana ne diyeyim...
Çakır keyf gecelerinde, sevdiğimsin...
yollarında damar damar gezdiğimsin...
Trafiğine ağız dolusu sövdüğüksün...
Maziyi günahlarıyla, sevaplarıyla gizleyenimsin...
Alıp da vermediklerine rağmen...
vazgeçmediğim,
vazgeçemediğimsin...
Ve birgün benden vazgeçeceğini
bildiğimsin!

Ayhan Durmuş

Bir Duruşu Olmalı İnsanın...

Bir duruşu olmalı insanın, tüm olumsuzluklara rağmen hiç bozulmayan...

Yediği sert darbelerden etkilenmeyecek kadar sağlam, kelebek zerafetinde olmalı hem de...

Erdeme uzanacak, yardım bekleyen ellere eğilecek kadar esnek üstelik...

Güven vermeli yanındaki olanlara; en az düşmana verdiği korku kadar net ve kesin...

Birey olduğunun bilinciyle sürdürmeli yaşamını, sürülerden uzak durmalı...

Agresif bakmalı hayata, rutinin hayat tarzı olmasına izin vermemeli...

Ana yollara alternatif yan yolların da olduğunun bilinciyle, taze tutmalı yaşam sevincini...

' Son sözü söyleyen her zaman ben olmalıyım! ' cabasında olanlara muzipçe gülümseyebilmeli...

Gözlerinden yaş gelecek kadar güldüğünde de, hüzünlenip ağladığında da, saklamamalı göz yaşlarını...

Ve bunları yapabilmek için önce farkında olmalı, farkına varmalı...

Farkında olanların sayılarının artması dileği ile...

Ayhan Durmuş

Bizim sokak...

Kalabalık sokakta rastladım kendime,
havadaydı aklım, bir karış mesafede...
Selamsız geçtim bakmadım yüzüme.
Ben böyle yapmazdım,
demek hayatım aşmıştı başımdan yine.
Uğultu da değildi, kuru gürültü de duyduğum.
Derinlerden bir yerlerden,
bir alto saksafon absürt bir ritm yakalamış,
solosunu geçiyordu...
Demek caz yapıyordu yine birileri!
Külahları değişenler vardı,
külâh konusunda tezgah açanlarla.
Hararetli bir mevzuu görüşülüyordu,
onun külâhını alıp, diğerine giydiren çakallarla...
Çocuklu kadınlar doldurmuştu sokağı,
kariyer peşinde olan hemcinslerinin çalıştığı saatlerde...
Yüzü olmayan adamlar tutmuştu köşe başlarını,
üzerlerinde eski, partal ödünç elbiseler...
'Oy' peşinde koştuktan yorgun düşen,
yürümeye alışık olmayan ayaklarında,
İtalyan ayakkabılar, absürt bir görüntü oluşturuyordu,
en az saksafonun ritmi kadar!
İşte böyle arkadaşlar,
bizim sokaktaki manzaralar!

Ayhan Durmuş

Çakıldaşı

(oğluma)
Bütünü korumaya ada kendini,
Sağlam ol, kaya ol, adam ol...
Bir kez çakıldaşı olursan,
Ufalanırsan,
Bir daha asla
SEN olamazsın!
Dağ yollarına sererler,
Zirveye çıkarken ezerler seni...
İyisi mi zirvedeki kaya ol...
Serin,
Mağrur,
Bir o kadar da sessiz,
Başında duman dolaşsın!

Ayhan Durmuş

Çektim Gemileri Karadeniz' den...

çektim gemileri Karadeniz' den...
gözlerinde yüzdürüyorum...

Ayhan Durmuş

Damlalar

Bir damlayla başladı her şey...
Yaşam bile!
Bir damla...
Damla damla oluştu göller denizler...
Bir damlaydık her birimiz başlangıcımızda...
Özledik, üzüldük, yanağımızdan süzüldü,
İçimize ağladık damla damla...
Cehalete kurban verdik,
Nice fidan genç kızımızı,
Namusun adı oldu,
Bir damla kan kırmızı...
Bir avuç içine sığar aslında ömür,
Gün gün eksilir damlalar...
Nasıl başladıysa, öyle biter,
Son damlanın ardı,
Adı ölüm!

Ayhan Durmuş

Denizden Gelen Çağrı...

Sevdalıysan denize ve hayattan her sıkıldığında, kendini onun kıyısında buluyorsan,
ruhun bir türlü tamamlayamadığı eksik olan tarafını arıyorsa,
başının üzerinde uçan o martıyı gör ve kulak ver...
Kanadında sakladığı denizden gelen çağrıyı hisset...
Yüzdürdüğün gemileri yak!
Ve büyük bir keyifle seyret yanışlarını...

Seni kucaklamasına, sarılmasına izin ver denizin...
O sana sarıldığında, yüreğinden ruhuna yayılan o sıcaklığı hisset...
Ve martıya fısılda;
'O' nu bulduğunu...

Ayhan Durmuş

Denizler yorgun...

Güneşle alışık gözler geceye teslim,
Yüzüne yıldızların gölgesi düşmüş
Sözden öte geçmiş söylenecekler,
Şerefine İstanbul!

Ayhan Durmuş

Dış Dapının Mandalı...

Kapı açıldı...
İçerisi loş...
Kalabalıktı...
Göremedi!
Dinleyecek,
anlayacak,
hâl soracak,
vakti yoktu...
Öyle geldi,
geçti öyle...
'Komşunun Kızı'

Ayhan Durmuş

Dinlemek Lazım

Sadece dinlemek lazım bazen...
Dudaklarının ucunda sıraya girmişken tüm sözcükler, susmak...
Bulutları görüp, razı olmak yağmura;
iliklerine kadar ıslanmak!

Ayhan Durmuş

Dolapdere' de Bir Hırsız; Zaman...

İlkin masumiyeti çaldı zaman,
Sevgiye yanmaz oldu yürekler...
Durduğumuz yer,
Geldiğimiz zaman,
Hepsi yalan!
Bir buseydi alıp götüren,
Elini tutmaktı sevgilinin...
Urperen bedenini sarmalamaktı,
Nefes mesafesinde konuşmaktı...
Birlikte 07.30 otobüsünü yakalamaktı,
Kantinde onun yanında,
Çayını yudumlamaktı..
Bekçi Ali' nin yanından,
Elini omzuna atıp geçmekti...
Madamın merdivenlerinde,
Çakır keyif sevdalara
yanmaktı...
Dedim ya,
Masumiyeti çaldı zaman...
Yüreklerin çarpıntısı,
Şimdi yalan!

Ayhan Durmuş

Dünyalar...

Bir dünyada bin dünya yaratmışız,
unutmuşuz hangisi düş hangisi gerçek,
masallara inanmışız...
Prensesim;
aldanmışız!

26/04/2005

Ayhan Durmuş

Endamın aydınlatacak geceyi...

Bu gece çok sıcak olacak,
bir o kadar da nemli...
Açık bırak pencereni!
Gece dolsun içeri...
Ben geleceğim, karanlığa sarınarak,
ardından sen götüreceksin beni,
uzaklardan baktığın o yere...
Buz gibi beyaz şarap dolacak kadehlere,
dudaklarından alacağım tadını...
Perdeler uçuşacak,
parmak uçlarında yürüyen bir gelin gibi...
Tüm vefasızlığının hesabını soracağız,
yok sayacağız zamanı...
Karanlıkta oturacağız,
dizlerimiz değecek birbirine...
Çakır keyif bir lezzet saracak,
ürperecek bedeninin...
Ellerin kaybolacak ellerimde
tek bir kalp atacak,
bir bedende buluşacağız,
Ve endamın aydınlatacak geceyi...
Gün her zamankinden farklı,
biraz da nazlı doğacak,
tenine değecek,
çapkın ışıkları...
İnsanlar sokaklara dolduğunda,
arka kapıdan alacağız içeri,
uyku denen o sihiri...
Seninle... Biz...
İkimiz!

21/05/2004

Ayhan Durmuş

Frozen

Yalnızlıksa özgürlük...
aşk yoksa,
omzuna yaslanan saçları
okşamıyorsa ellerin,
bahçedeki mevsim kışsa,
ve donmuşsa dalında tüm kirazlar...
yaprağı olmayan ağacın,
kirazı olsan ne olur,
olmasan ne?

Ayhan Durmuş

Gece Yolcusu...

Simsiyah gecenin içinde yol alıyoruz.
Gökova' yı Marmaris' e bağlayan,
okilüptus ağaçlarının çevrelediği,
o dar ama insana çatı hissi veren,
yersiz bir güven telkin eden eski yolda...
Yolumuzu aydınlatan iki göz,
belli belirsiz çalan müziğimiz, bir de ikimiz...
Biliyorum az sonra virajlar başlayacak,
hiç bir yol her daim dümdüz gitmez ki.
Sola virajda sen bana yaklaşacaksın,
sağa viraj beni sana yaklaştıracak...
İstemedenden olacak tüm bunlar,
belki kafalarımız birbirine değecek,
sıcak nefeslerimizi hissedeceğiz
kulak memelerimizde...
Yıllar önce bir arkadaşımın tavsiyesi ile denemiştım,
içimde yüzlerce damlacık krağı oluşturmuştu,
soğuk ama gizemli,
ilk kez tattığım bir duyguyu yaşatmıştı bana...
Hadi yine yapalım,
ellerimiz birbirine kenetlenmişken,
ağustos böceklerinin avaz avaz bağırıldığı,
kekik kokularına teslim olmuş bu gece...
Farları kapatıyorum, otomobilin iç ışıkları da kararıyor...
Müziğimiz; kenetlenmiş ellerimiz; daha virajlara gelmemişiz...
Işığımız yok şimdi...
Geceye alışıyor gözlerimiz,
otomobil yola devam ediyor, biz hayata...
Hiç konuşmuyoruz,
tarifsiz bir sükun huzur oluşturmuş bir başına...
Yıllar sonra ruhum ne zaman daralsa,
o gece;
Marmaris yolunda hissettiklerimi,
bir teyp bandı gibi geri sarabilmeyi düşlerim,
derin bir yalnız kalma isteği kaplar içimi...
Bilirim hayatım geceye dönmüştür,
yolumu aydınlatan ışığı söndürmek bir süre,
huzur veren sesleriyle,
ortamı dolduran ağustos böceklerine kulak kesilmek,
bir de az sonra başlayacak virajlarda elimi sıkı sıkıya tutacak,
sımsıcak nefesini kulak mememde hissedeceğim,
yol arkadaşı gerektir bana...
Karanlıkta ne yapıp ne yapamayacağımı,
el yordamıyla bulduğum yolumu,
yine bulacağımı bilirim...

Gözlerim karanlığa bir alışsın hele...

Ayhan Durmuş

Gelincik

Hani ay bardağından vazo yapar koyardın ya sen,
Çocuk ellerimle topladığım gelincikler yine açtı annem...
Ö eller şimdi masum değil, yıllar ne çabuk geçti annem...

Ayhan Durmuş

Gönül Vazgeçmiştir Paşalıktan...

...zifir gecede rüzgara direnen bir mum kadar yakınsan karanlığa,
ıslığına melodi vermek için üfleyemezsin!

gitmek istersin, yedi tepenin yedisini de aşamadan gidemezsin...
Kalsan şehir çöker üstüne...

...
gönül vazgeçmiştir paşalıktan;
ıslığına melodi verip yürümenin de, toparlanıp gitmenin de vaktini... bilemezsin!

Ayhan Durmuş

Hamili kart yakinim olur...

Yakınlık derecesine göre şekillenir, iç içe geçer hayatlar...
Dünyalar kurulur, dünyalar yıkılır birlikte,
enkazını kaldırmak düşer sevdiklerimize.
O zaman belli olur dost...
'Arkadaşımın arkadaşı' olanlar çekilir kenara,
sesler kesilir, iner perde...
Açılır nefeslerin birbirine karıştığı mesafeler,
rüzgar alıp götürür sıcakını söyleneceklerin,
geriye iki yalnız renk kalır,
bir köşede kırmızı,
sarı diğerinde...
Karışamazlar birbirlerine,
yoktur artık,
'turuncu' sevdaları!

03/05/2005

Ayhan Durmuş

***Hayat Öğretir! ***

Vızır vızır akan trafiğin ta kendisidir hayat!

Ana caddelerin sarmalları, yan yollar; onları adeta içinden çıkılmaz hâle getiren karanlık ara sokaklar, daha beteri, çıkmazlar hayatın kollarıdır, bacaklarıdır, gövdesidir.... Kendisidir...

İster yaya, ister füze misali koşturan aya, ister miskin, ister petrol yağsı sürülmüş gibi dört nala, caddede olmak, sokağa çıkmak, çıkmaza girmek, girip de çıkmak, akıllanmak, akıllanmamak, uslanmak, dibine varmak, insanlığın hâlleridir...

Herşey insanlığın olduğu yere kadardır...

Bittiği yerde 'insanlığın' ışık da yoktur, karmaşa koldur, kuvvet trafiği arap sağıdır! Kalabalık çoktur...

Öğrenmeye niyeti olmasa bile hayatın acalesi hiç yoktur...

Akıllıya yedisinde, akılsıza iş bitiminde öğretir hayat, ama mutlaka öğretir...

Öğrenmeden gitmenin mümkünü yoktur!

'Dersini almış da ediyor ezber...' diyenlere kulak kabartmak, demek istediğini anlamak, dersin ne olduğuna, ezberin anlamına kafa yormak insanın yetilerini sorgulamak, gıdıklamak, harekete geçirmek, hızlanmak, insanlık yolunda koşmak, trafiği rahatlatmanın gereğine hizmettir, insanlığa hizmettir...

Risk, taşın altına konulan eldedir, parmak sayısını aşmamak, riske aşık olmamak, alışmamak oyunun kuralıdır...

Her aşk bir risktir! Risk almadan yaşanmayacağı gibi, alışkanlığa dönüşümler de aşkı yaşatmaz...

Hayat baş öğretmen,
biz ömürlük öğrenci,
öğrenmeye devam!

Ayhan Durmuş

Hayata Bakış...

Tek yönlü bir yol gözüyle bakacaksın hayata,
öyle yaşayacaksın...
Bileceksin her geri dönüşün başına iş açacağını.
Ardında bıraktıklarında kaldığında aklın,
yan şeride geçip yol vereceksin ki,
önüne geçsin,
yakalama şansı yaratacaksın kendine tekrar...
Böyle yaşamazsan eğer,
en keyifli anlarda bile kaçır keyfin.
Pürüzsüz bir kadın bacağı okşarken bile,
elini ters yönde geri çekmeyeceksin...
Yol ayrımlarına dikkat edeceksin,
kaçırdıklarının,
'köprüden önce son çıkış' olabileceğini tahmin edeceksin.
Aksi halde köprü üzerinde
'dayı' dediklerinle sevimsiz vakitler geçireceğini bileceksin...
Geçmişe mazi demeyi, unutmayı öğreneceksin,
gazi olmak istemiyorsan eğer,
aklından 'kötüyü' sileceksin.
'Evet' in bazen hayır olduğunu,
'Hayır' diyen kadın olduğunda;
ne zaman aslında 'içeri buyur' dendiğini bileceksin...
Tek yönlü bir yol olarak bakacaksın hayata,
öyle yaşayacaksın...

.....

Ayhan Durmuş

Her şarkı bir 'im' koyar, her 'im' hatırlatır birini...

Anason kokulu saatlerde,
Beyoğlu' nda bir sokak çalgıcısı,
devrik nağmeleri getirir koyar önüne...
Buzu henüz buğu olmuş,
bardak ısınır avuçlarında...
Gözüne kaçacaktır az sonra,
Derin bir nefes çektiğin sigaranın dumanı...
'Ne yaptın be adam..'
'Durup dururken çınlattın
nerdedir, kimledir bilinmez kulakları...'
Çın çın...
'Şerefine İstanbul'

Ayhan Durmuş

***Her Şeyi De Bilmemek! ***

Her yer son bırakılan,
Her tad damakta kalan,
Her şey en son hatırlanan gibi olsa...
Acıtmasa fotoğraflarda ki boşluklar,
Sıralanan isimler, kayıplar listeleri...
Var saysak, öyle bilsek,
Hayatın dayattıklarını boşlasak,
Her şeyi de bilmemek!
Geldiği gibi yaşasak,
Hayatı...
Ölüm yokmuş,
Hiç ölmeyecekmişiz gibi...
Kaç nefes kalmış bilmeden,
Yaşasak,
Son bırakılana eklesek anı,
Gözlerdeki yaşı silsek,
Arpacıkla gezi buluştursak,
Vursak akrebi, yelkovanı kurtarsak,
Zaman dursa,
Fırtına dinse...
Koşuşturma bitse...
Soluklansak merdivenlerde!
Ve hayata dair,
Her şeyi de bilmemek!

Ayhan Durmuş

Hişşşst...

Hişşşst...
Sarışınım!
Dip boyan gelmiş...

Salına salına yürüyor kaldırımında,
O vitrin senin, diğeri benim, bir endam bir eda...
Sarışınılığı sanırsın ki anadan doğma.
Ayağında yüksek ökçeli terlikler,
Tişörtü göbek dekolteli...
Üstüne üstlük çikolata kıvamında yanık teni...
Metropolde erkek olmak zorlaştı dostlar...
Her bir yanda bunlardan çok var!
Sarışının adı, esmerin tadı derlerdi ya eskiler,
Şimdi o tad damaklarda kaldı...
Dört bir yanı sahte sarışınlar sardı...
Erkek gözüyle, er sözüyle,
Bu işte bir yanlışlık var kızlar,
Esmeri de, kumralı da arar oldu gözler,
Bunca kapak güzelini kaldırmaz sokaklar,
Sizi ancak özünüz paklar...
Boşuna yazılmamış adına şarkılar;
'ESMERSEN GÜZELSİN...'

Ayhan Durmuş

Issıza Sitem...

.....

Saz çalınmaz, söz söylenmez olmuş,
Kervancı terk eylemiş kervanı...
Uçma kuş,
Sen de uçma...
Boşaltmışlar eyvanı!

Ayhan Durmuş

İleri Demokrasi...

Kafası bedeninden ayrılarak öldürülen kızın babasına;
'Kızına sahip çıksaydın...'

Tecavüze uğrayana;
'Açmasaydın...'

Çantasını çaldırana;
'Taşimasaydın...'

Gaspa uğrayana;
'Evinden çıkmasaydın...'

Evine hırsız girene;
'Uyumasaydın...'

Sahte içkiden zehirlenene;
'İçmeseydın...'

Çatışmayı izlerken ölene;
'Bakmasaydın...'

Peki, insan hakkı, hukuk, adalet? ?
Ahh, ne oluyor yaa? ? ?

'Sormasaydın...'

Ayhan Durmuş

Kapattım Gözlerimi...

İki dublenin ardından bitti yalnızlığım,
Damarlarımda dolaşmaya başladın yine.
Dumanında kayboldum cigaramın...
Eteklerini savuran köprünün altından,
Yine o gemi geçiyor bak!

Ayhan Durmuş

Karadeniz' de Yüzdürüyorum Gemileri...

Ne zamandır teslim olmuyor gözlerim uykuya...
Her sürgün bir şafakta son buluyordu ya,
Ben poyraz olup esiyorum sabahlara...
Her biri diğerine karışıyor,
Uçuşuyor, sol anahtarları, perdeler, notalar...
Kimse inanamıyor, gemisi batarken,
Kaptan köşkünde keman çalan sanatçıya!

Ayhan Durmuş

Kıraça...

oltanın ucunda sallanan kıraçalar kıpır kıpır...
oltayı tutan kadın, etekleri fırfır...
tablada erken tutulmuş istavritler,
akşama anason kokulu ziyafetlere hazır...

Ayhan Durmuş

***Koşma! ***

Hiç bir şeyin acelesi yok...
Sindire sindire yut lokmanı...
Yavaş ama sağlam at adımlarını.
Simsıkı sarıl hayata,
Ne olursa olsun sakın
Küsme!
Düştüğünde kalkmasını,
Basamakları tek tek çıkmasını,
Eğilmeden, bükülmeden,
Yaşamasını bil!
Sen, sen olduğun için özelsin,
Yaradan dan ötürü güzelsin;
İnsansın, insan sıfatında,
Kalmasını bil!

Ayhan Durmuş

Laf-u g zaf...

Geçtiğin yollara iyi bak yolcu,
D nenlerin izlerini g receksin,
Çiçeklere, b ceklere basma sakın,
Elbet sen de d neceksin!

Kiminin aklı uzakta,
Kimi bilmez, tuzakta,
Bir değil, bin gemimiz kızakta,
Gerisi laf- u g zafta...

Ayhan Durmuş

Lâf aramızda...

Bir koşu bandı misali akıyor hayat...
Öyle de, böyle de geçiyor yıllar...
Bir yanım koşar adım kol kola zamanla,
Ehl-i keyf diğer yanım, işin farkında...

Ayhan Durmuş

Martının Kanadında...

Kadının gözlerinde denizi gördü martı...
Usulca yaklaştı ve adını fısıldadı...
O an martıya deniz oldu kadın...
martının denizi oldu!
Denizsiz yapamazdı martı...
Ama yalnız da uçamazdı...
Bunu anladı kadın...
Vazgeçti denizliğinden,
Martı oldu!
Artık yolcu edilmeye ihtiyacı yoktu kadının...
Yolcu etmeye niyeti yoktu martının...
Birlikte süzöldüler,
kendi denizlerinin üzerinde,
kendi gökyüzlerinde...

Ayhan Durmuş

Masal Gibi...

İstanbul gibi bakma bana!
Benimleymişsin de yokmuşsun;
elimdeymiş elin de, değmemiş gibi...
Yoktan var;
varken yok;
bir varmış,
bir yokmuş gibi...

Ayhan Durmuş

MaVi...

Ŗu Saniye Esastır ' derken Sezen,
üstüneydi çakır gecenin keyfi...
Ve maviydi köprünün ışıkları...
aşağıda yakılan gemilerin ışığı...

Ayhan Durmuş

Onuncu Köy...

Doğru söyleyenin kovulduğu dokuz köy vardır ya hani,
orada hep yalancılar mı yaşar?

Yalanla daha bebeklik yıllarımda tanışmışım.

İlkin annem yalan söylemiş, boş emzikle aramdaki sevdayı bitirmek için...

Üç yaşına geldiğimde hâlâ boş emzik ağzımda dolaştığım günlerden bir gün,
büyük gürültüyle üstümüzden geçen uçağa dikkat kesildiğimde, kapmış ağzımdan
emziği...

'El çabukluğu marifet' bir hareketle göstermiş hünerini annem...

'Uçak aldı götürdü...' yalanıyla ağzım açık kalmış, gözlerim yaşlı...

Günler boyu ne zaman bir uçak görsem ardından emziğim için ağlamışım, çocuksu
hatta bebeksi bir
öfkeyle belki de, kimbilir?

Sonra...

Ben de yalan söyledim anneme!

Beslenme çantamdaki peynirleri ben yemedim, kedilere verdim...

Büyüme böyle bir şeydi herhalde, yalan söyleyen artık bendim...

O günden bu güne dokuz köye elimi kolumu sallayarak girdim...

Şarkılarda bir köyden söz edilirdi ya hani,

'Gitmesek de, görmesek de...' bizim köyümüz olan o köye,
neden gidilmediğini, gidemediğimizi anladım...

O köy 'ONUNCU KÖY' dü....

Ve orada yalancılara yer yoktu!

Ayhan Durmuş

***Pardon, öte yana burdan mı gidiliyor? ***

herbirimizle ayrı ayrı uğraşiyor hayat...
ama 'hayatım' dediğinde öpüyor seni...
sen de onu...
Ve bir gün soruyorsun o mutlak soruyu...
' Pardon, öte yana burdan mı gidiliyor? '

Ayhan Durmuş

Parmak Hesabı

Masada kaç kişi var, say bakalım...
Toplayalım, çıkaralım...
Rakıya iki de buz atalım...
Muhabbeti koyultup, ülkeyi bi' de biz kurtaralım...
'İyi' günün gecesi, pırıl...
Sıcak...
Esintili...
Kalabalık masanın etrafı, 'dostla' çevrili...
Pardon biri 'cacık' mı dedi?
Hava bozacak mı ne?
Epey serinledi...
Muhabbete 'buz' ekledi...
Söz söylemek...
Halden değil, dert dinlemek...
Deee...
'Sıfatı' askıda, 'adam' gerek...

Ayhan Durmuş

***Ruhunuzu kurtarın... ***

YAŞAMINIZA HIZ KATIN,
RUHUNUZU KURTARIN...

Motosiklet kullananlar bilir, hızınızı belli bir limitin altına indirdiğinizde düşme riskiniz de o oranda artar.

Hele hele keskin bir virajda yapılan frenin neticesi ölüm olabilir. Hızın karşılığı her zaman tehlike değildir. Yaşama uyarlandığında hareketsizlik ve rutin, doludizgin yaşam tarzından daha tehlikelidir.

Mazallah ruhunu kaybedebilir insan!

Etrafınıza şöyle bir bakın dostlar, ama alıcı gözüyle bakın...

Ruhsuz bedenler göreceksiniz. Makineleşmiş, ağır aksak hayatlar...

Hallerinden duydukları memnuniyetsizlikle, karanlıklara sövenlerdir bunlar...

Akış trafiğinin içinde aniden, neredeyse durma noktasında seyrederek önünüze çıkarlar çoğu zaman. Gitmekle gitmemek arasında kararsız, ama yine de yolda olmak isterler...

Yediklerinden, içtiklerinden, gezdiklerinden, gördüklerinden, sevişmelerinden haz duyacak halde değildirler...

Ruhları yoktur onların!

Bu yüzden kahkahaya, neşeye, yolunda giden her işe taş koymaya çalışırlar...

Karanlıklara söverler!

Korkmadan hız verin yaşamınıza dostlarım,
Ruhları olmayan bu bedenlerden uzak durun!

Ayhan Durmuş

Rüya yaz, yolla...

Sevişmeleri hele bir geç...
Kaç kez uyudun yar koynunda?
Zifir karanlıkta göz göz oldun da,
Nefes sesini dinledin sen...
Sevdamızı unutan yarım,
Tilkileri uyutan yarım...
Zili çalmana gerek yok,
Anahtar paspasın altında,
ZALİM!

Ayhan Durmuş

Sahte

Sahte gecelerde, sahte masalar kurulmuş...
Sıfatları boylarından büyük adamlar iskemleleri doldurmuş...
Sahte sohbetlerin dibine vurulmuş...
Meğer, sahte rakının şişesinde balık olunmuş!

Ayhan Durmuş

***Sana Yazıyorum... ***

yağmurda sen...
yağmurla sen..
sırılsıklam...
ben!

Ayhan Durmuş

Sayfadaki Őir...

O sayfadaki Őiirdin;
SEN

Aynı sayfaya yazıldık seninle,
Mürekkebi sendin, sayfaydım ben,
Arkanı dönüp gittiğinde,
Adımladığın sokaktım,
Gözlerin ağlıyordu,
Yanağından süzülendim
Ben...

Ayhan Durmuş

Sen Sen Ol...

Güneş her zaman olduğu gibidir...

Araya giren bulutlar saklar onun yüzünü.

Göremediğine kızmak kolaycılık değil mi?

Anlamaya çalışsan biraz, koysan onun yerine kendini...

Ve bazen de görmesen, görmezden gelsen gördüklerini...

Saçlarına düşen aklar, seni bilge adam yapmaz,
olduğun yerde kalıp, aynı yerden izlemişsen hayatı,

Aydınlığı beyaz, gölgede kalanları siyahla ifade edip,
görmezden gelmişsen renklerin harmonisini,

Neş'e ye düşman ettiyse olumsuzluklar seni,
iğnelemeye başlamışsan,
bir zamanlar dost bildiklerini,

O zaman sor,
sorgula dostum kendini...

Ayhan Durmuş

Sen Var Ya...

Öyle 'çoksun' ki bende,
hüznüm sen, sevincim sen,
derdim sen, kederim sen,
hayatımın en güzel rengi; sen...
Kadehteki mey değil, serhoş eden,
sensin, hep sen...

18/Haziran/2003

Ayhan Durmuş

***Son Sözü... ***

Serbest bırak yanağından süzüleni...
o yaş uğurlasın gideni...

Ayhan Durmuş

Sus

Dilinin ucuna biriktiğinde kelimeler,
Öfken kabardığında,
İğneler batarken, incindiğinde,
En çok da kırıldığında,
Sus...
Dağ olsa da aldırma sorunlara,
İnanma iyi gün dostlarına,
Aldanma ojeli tırnaklara,
Sevgi yoksa;
Sus...
Beyhude tüketme nefesini,
Kendini anlatanlara sürekli,
Dinlemeyenlere verme tepki
Sus...
Kapattığında kapıları,
Arkanı dönüp gittiğinde,
O tanıdık sesi duysan da,
Sen sus...

Ayhan Durmuş

***Tüket Ama Bitirme! ***

Dünya dönüyor,
ama senin etrafında değil...
Gül pembedir dost elleri,
sen de uzatmasını bil!

Serinleten nefesidir,
yandıında yüreğin,
su yolunu bulduğunda,
arayıp sormasını bil!

Adamlık zor zanaattır,
vakur olup dik durmaktır...
Doğrulttuğunda belini,
vefaya eğilmesini bil!

Ayhan Durmuş

Üç Nokta...

Dil her zaman doğru söylemez...
Doğruya gücü yetmez...
Bir ağzın içine hapistir o,
iki dudak gardiyanı...
Cümleyi noktayla tamamlar,
elinden birşey gelmez.
Yürek sesi, gönül sesidir...
Gözler onun aynası...
Cümlelerini tek nokta ile tamamlamayı sevmez...
üç noktaya aşiktir o...
sahibine itâat etmez,
söz dinlemez...
Kaçırda gözlerini,
sustursa da dilini,
yürekler emir dinlemez!
Yine özler,
yine bekler,
yine sever...
Üç noktayla sürer...
Gider...

Ayhan Durmuş

***Ve suyuz hepimiz... ***

SU' DAN BİR YAZI...

Belli belirsiz bir debi ile akışını sürdüren bir dere,
belki çoğu zaman pürüzsüz yüzeyi ile dinginlik veren bir göl
ya da kabına sığmayan, azgın akan, üzerinde şelaleler barındıran bir nehirsin,
belkide uçsuz bucaksız bir mavi deryasın...

Ama öyle ya da böyle susun!

Ve suyuz hepimiz...

Dere de olsak, göl de, nehirde olsak, derya da,
bir yükselir sularımız, bir çekilir yatağına...

Bu inişler çıkışlar, ileri geri yaptığımız her hareketimiz ardında mutlaka iz bırakır.
Belirgin bir iz...

Nereye kadar vardığımız,
nelere neden olduğumuz ve sonuçları bu izlerde saklıdır...

Bir gün nerden kopup geldiğini anlayamadığımız bir fırtına çıka gelir,
bizi biz yapan suları kapıp kor önüne, azgınlaştırır, sel olur taşırır...

Sonra...

Sonra nefesi tükenir fırtına da fırtınalığını yitirir.

Geriye kalanlar yıkılmış, dökülmüş bir görüntü oluştururlar...

Ama gerçek, görüldüğü gibi midir?

Fırtınalar yıkıp dökmek için mi çıkıp gelir?

Onca enerji, onca öfke, esip güreleme, önüne katıp sürükleme bunun için midir?

Hayır tabii ki...

O izleri, inişlerin çıkışların ardında bıraktıklarını, acılarını, hüzünlerini silmek için
gelmiştir.

Suları önüne katıp sel yapması bu yüzdendir.

Bazen gökyüzünün bulutlarla dolması beklenir...

Ve beklenen bulutlar gelir,

Yağmur olur...

Ayhan Durmuş

Yangında ilk kurtarılacak...

Bir ateş düşer de içine, düştüğü gibi kalmaz hani,
Büyür, alev olur, yalaz tutar, kavurur herşeyi...
Kor kızıl olmadan, siyaha varmaz,
Kimi, neyi, nasıl...
Kurtaracaksın?
Boşver oğlum!
Nasılsa,
sönene kadar yanacaksın!

Ayhan Durmuş

***Yazarım! ***

'Kalemimi teslim et...' dediler...

'Etmem' dedi adam..

'O zaman yazma ' dediler...

'Yazarım' dedi adam...

'Aşktan söz etme...' dediler...

'Aşığım' dedi adam...

'Vazgeç' dediler...

'Sevdam' dedi adam...

...

Ayhan Durmuş

Yazlık sinemada bir film...

'Eskidendi, çok eskiden...' şarkısını dinlerken Sezen Aksu' nun,
Kendimi sımsıcak, yıldızlı bir yaz gecesinde buldum,
Tahta sandalyelerin üzerinde, konu-komşu, cümbür cemâat,
Bir film olmuş akıyor kocaman perdede; çocukluğum...
Yukarıdan aşağıya çizgili, bir o kadar da hisşirtılı.
Bir elimde kafama diktiğim buz gibi çamlıca gazozum,
Diğerinde kışır kışır, patlamış mısır...
Sessiz olmamızı öğütleyen yetişkin bakışlara inat,
Kıkır kıkır, fıkır fıkır kaynayan çocuk benliğim..
Özlemişim, hem de çok...
Şimdi ne o yazlık sinemalar var artık,
Ne çocuksu içten kahkahalar...
Tek salondan oluşmuyor artık sinemalar!
Yetişkin olmak bu olsa gerek,
Çoktan seçilecek bir dolu seçenek...
Son hızla tüketilen...
Nereye yetişeceksek!

Ayhan Durmuş

Bir masal anlattım...

Yedi veren güllerle çevriliymiş bahçesi,
rengarenk değil, kırmızıymiş hepsi...
Yaz, demez, kış demez, dört mevsim açarmış,
birbiri ardına goncalar...
Kırmızılarının tam ortasında, yalnızca bir sarı gonca...
O da sene de yalnız bir kez açarmış...
Bahçenin sahibi, ne zaman görüneceği belli olmayan,
o goncayı beklermiş...
Kırmızılar çokmuş, ama o tek...
Hiç hoyrat davranmaz, acele etmezmiş,
kırmızılarının hepsi birden açsa,
yine de aklı, gönlü hep sarıdaymış...
O böyle beklerken, bir sabah,
o nadide gonca yokmuş,
hoyratça koparılmış dalından...
Geride kocaman ayak izleriymiş kalan...
Toprak yerine kabaran yüreğiymiş, ezilen,
sarı gonca dalında gül olamadan,
hoyrat ellerin yerleştirdiği,
cam vazoda açmış,
kokusunu duyuramadan...

Ayhan Durmuş

Boncuk

Elindekini 'pırlanta' mı sandın sen,
ya da kendini özel?
O basbayağı boncuk,
mavi boncuk...
Koca adamsın, değilsin ki çocuk...
Bir kavanozu var onun,
içi dolu mavi boncuk...

Ayhan Durmuş

Bugün

Bugün;
Dağa kafa tuttum,
Heybeti umurumda değil...
Boyuma posuma bakmadan,
Güneşe sövdüm,
Gözüme dolan ışığına tahammülüm yok...
Bulutlar doldursun gökyüzünü,
Yağmur yağsın istiyorum...
Eski şarkıları aradım buldum,
Yenilere kulak vermiyorum...
.....

Ayhan Durmuş

Dostum

Gerçekten dost olduğunu hissettirebilmek,
insan olmak, insan kalmak, güvenilmek...
Dostum diyebileceğin gerçek bir dosta sahip olmak,
seni gerçekten anlayabileceğinden emin üstelik...
Ne olursa olsun seni satmayacağını bilmek,
arkanı rahatça dönebilmek ona, güvenmek...
Ömür boyu taraftar olmak, taraftar kalabilmek...
Kendini katmadan saatlerce dinleyebilmek,
kükreyen duygulara gem vurmaktır dostluk...
Kaç kişi hayatta böyle bir dosta sahiptir ki?
Ve sahip olanlar ne kadar şanslı olduğunun farkında?
Böyle bir dosta sahipsen, kucakla, asla bırakma, vazgeçme...
Emeğini esirgeme, kırılmasına izin verme kalplerin...
En büyük servet, en narin değerdir dostluk...
Çok kolay dökülse de dudaklardan,
içini doldurmak çok zordur...
Dostum...

23/07/1999

Ayhan Durmuş

Edepsiz bir Őir...

Yürüü,
anca gidersin!

Zaman yürüyor!
Sen de yürü...
Arkasından baktın kaldın,
Kaybettin mi?
Yakalamalısın!
Açığı kapatmak için hâttâ,
Koşmalısın!
Kafa koparmayı düstur edinme!
Sirt üstü yatıp,
Güne gün katıp,
Kazanmayı seçtinse eğer,
Őunu bil ki güzelim,
Bacaklarını iki yana açmalısın,
Vermeden almak olmaz,
Bunu iyi anlamalısın!
Al takke ver külah,
Dişilik adamına göre silah,
Bir de derisi sert çıkarsa,
Geri teper elinde patlar,
Mazallah!

Ayhan Durmuş

Hadi gel kışkırt...

Gel gir kanıma,
dört bir yanıma,
yay ateşini ılık ılık..
Gece uzun, gece bizim,
edepsiz, sınırsız, defasız...
Öylesine açız, öylesine susamış,
hadi sar beni, sarmala pervasız...
Su olup akan tere aldırma,
dert yok tasa yok bu gece,
baştan çıkar beni hece hece...
ısıрма dudaklarını, gizleme haykırışını,
yasak elmanın yarısı senin,
benim payıma diğer yarısı...
Gece uzun gece bizim...
Bırak kendini umarsız...

Ayhan Durmuş

Karanfiller Kan Kırmızı...

Şehitlerimize...

Herbiri yirmi iki bilemedin üçünde,
Hepsi anasına kınalı kuzu...
Hiçbiri alamadı sevdiği kızı,
Karanfiller kan kırmızı!

.....

Ayhan Durmuş

Kırmızıyı severdik...

Kısa pantolon giyerdik,
ceplerinde rengarenk misketler,
gazoz kapakları, içleri çamurla dolu..
Çivi oynardık arka bahçede...
Sokak çocuğuyduk biz,
sokakların çocukları...
Daha kirlenmemişti,
tiner kokuları sinmemişti...
Tek katlı, bahçeli evler,
içlerinde meyve ağaçları,
rengarenk çiçekler...
Ayva ağaçlarından ok ve yay,
çam ağacından sapanımıza çatal,
en çok da,
olgunlaşmasını beklemeye yetmeyen,
çocuk tahammüllerimizle,
meyve ağaçlarına dalış
planları yapardık...
Kırmızı olan herşey güzeldi,
ya da bize o sevdirdi kimbilir...
Tüm oğlan çocuklarının aşık olduğu,
Şehnaz ablamız, kırmızılar giyerdi...
O geçerken, mahalle maçımız durur,
küçük adamlar oluverirdik...
Annelerimizin önüne oturduğumuzda,
yıkınma zamanına kadar sürerdi
adamlığımız...
Kemal Sunal izlerdik, siyah beyaz ekranlarda,
kana kana, doya doya gülerdik...
Çocuktuk biz, sokakları severdik...
İki buçuk lira yeterdi mutlu olmamıza,
koşa koşa giderdik mahalle bakkalımıza...
Baharımız ayrı güzeldi yazımız ayrı...
Kışlarımız uzamazdı, değildi aynı...
Günler daha mı uzundu ne?
Bitmek bilmezdi...
Çocuk gözlerimizde,
Hayat ne güzeldi!

03/06/2004

Ayhan Durmuş

Öğüt Verme!

Öğütler değil,
tecrübelerdir insanda tortu bırakan.
Hap gibi bir bardak suyla içildiğinde etkili olabilseydi öğütler,
hayat çekilmez bir hal alırdı.
Hatalar yapılmadan, günahlar işlenmeden,
heyecan, pişmanlık, hüznün tadılmadan bir ömür tamamlardık;
Birşeyler eksik, yaşanmamış olurdu...
Ve geldiğimiz gibi giderdik o zaman...

Ayhan Durmuş

Prenses

Üst üste eklenmiş dertler,
sıraya girmiş namertler,
prensesin gözünde yaş var...
Canım dedikleri önce vurmuşlar,
kolunu kanadını kırmışlar...
Dost dediğin dert dinler,
onlar, merhabadan ibaret saymışlar...
'Günaydın', 'merhaba', 'iyi akşamlar',
sen gönlünü ferah tut,
oturacak yerine taşlar...
Kadr-i kıymet bilmeyene akıtma göz yaşını,
elbet senin de prenses olduğun gönüller var!

08/07/2003

Ayhan Durmuş

Sanma...

Sanma ki suskunluklar kabullenmedir...
Dalgalandan denizler durulur elbet,
Firtınaların da tükendir nefesi...
Ayakta kalanlarıdır mirası,
Yaşananları, yaşayanların...
Sanma ki suskunluklar;
KABULLENMEDİR!

Ve susuyorum...

Ayhan Durmuş

Sen yine gel çocuk...

Bayramlar; içimdeki çocuğun varlığını hissettirdiği günlerdir benim için...
Epeydir sesi çıkmamış olsa da, bayram günlerinde mutlaka erkenden gelir, eskilere yolculuk yaparız onunla.
Sıcaktır her gittiğimiz mekan, mevsim hep bahardır.
Kayıplarımız yoktur, daha herkes hayattadır...
O zamanlar yediğimiz çikolatalar bir başkadır, unutulmaz lezzetler, hatırlanır; tadları damaktadır...
Bayram harçlıkları akşamı bulmaz harcanır; geriye bayram yerinin o tatlı yorgunluğu kalır...

.....
Uzun zamandır sesi çıkmadı yine...
Bu bayram geleceğinden şüpheliyim.
Tüm bayram harçlıkları senin olsun; sen yine gel çocuk...
Ben zaten bembeyaz kolalı mendillerin kokusunu özledim en çok...

Ayhan Durmuş

Uçmuş yarınlar...

Suskunluğumuz çaresizliğimiz olmuş,
ekmeklerin üzerine yağ olmuş,
yalanan parmaklara bal olmuş...

Sus olmuş,
pus olmuş...
Uçmuş yarınlar,
Kuş olmuş!

Hâlâ aşamıyoruz sessizliği,
Efendim?
Ne olmuş?

Ayhan Durmuş

Üstesinden geliriz

Mavi gözler deya deniz,
vurgun yiyen kalplerdeniz...
Ne badireler atlattı deli gönül,
sabahına kavuştu yine gecelerimiz...
Sarı saçlar savrulsa da rüzgarla,
özgürlüğüne aşık her hücremiz!

03/07/2003

Ayhan Durmuş

Vazgeç...

Sevmek vazgeçmeyi gerektirir bazen,
o an geldiğinde tereddüt etme!
Kalpte derinlere hapset onu,
vazgeç...

Sımsıcak gülüşü hatırına gelse,
sana o an dünyaları verse,
duymasın bunu kimse,
vazgeç...

Herşey senin için dedin,
'Er sözü' dür söylediğin,
Duygularına yenilsen de,
vazgeç...

26/08/2000

Ayhan Durmuş

Yoldayım...

Ben değilim o;
hani en sıkıntılı anlarında,
kopkoyu gecenin içinden parlayan,
göz ucuyla baktığında hep yerinde gördüğün,
kutup yıldızı misali bekleyen,
'o' adam, ben değilim...
Yoldayım ben,
kaçışlardayım...
Demir aldım,
halat kestim,
zincir olsa farketmez...
Sıkıldım, itişlerden, çekişlerden,
'BEN' olmaktan öte geçişlerden...
Kalabalık 'SEN' lerden,
kaçamak bakışlardan...
Gidiyorum ben,
kaçışlardayım...

Ayhan Durmuş